

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת כקודי תשע"ט

כוחנו באחדותנו

עמוד 3

2 שעת
סיפור

6 מילים
מבולבלות

ערוץ מאיר
לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

הַשְׂרָאָת הַשְׂכִּינָה

גם בזמן בו שלמה המלך
סים לבנות את בית המקדש,
הגיע ענן מיוחד ומלא את בית
המקדש עד שלא יכלו להכנס
אליו בהתחלה! אתם יכולים
לדמין לעצמכם כמה מרגש
לראות שה' משרה שכינתו
במשכן ובמקדש.

ומתי אנחנו נזכה כבר לראות
בבנין בית המקדש ובהשראת
השכינה? נקנה שזה יקרה
כמה שיותר בקרוב!

השבת אנחנו מסיימים את ספר
שמות. בספר שמות למדנו על
כל התקופה בה היו בני ישראל
במצרים, וכיצד ה' הוציא אותם
משם. כמו כן למדנו על נסים
מיוחדים שהיו במדבר ועל
הקמת המשכן.

ספר שמות מסתיים בהשראת
השכינה במשכן. כאשר משה
סים להקים את המשכן, שרתה
בו השכינה. ענן מיוחד היה מעל
המשכן והוא סמן שהשכינה
שורה בו.

האבנים הגדולות

יום אחד הזמן מרצה זקן בבית הספר למנהל צבאי בארה"ב לשאת הרצאה על הנושא 'תכנון זמן יעיל' בפני קבוצה של 15 מנהלים בכירים בחברות הגדולות ביותר בארה"ב.

ההרצאה הייתה אחת מתוך חמש הרצאות ביום העיון שארגן בעבורם. למרצה נתנה שעה אחת 'להעביר את החומר'.

בעמודו בפני קבוצת האליטה הזו, שהייתה מוכנה לרשם כל מלה שתצא מפיו, העביר המרצה הזקן את מבטו עליהם באטיות ולאחר מכן אמר: 'אנו עומדים לערוך נסוי'.

מתחת לשלחן שהפריד בינו לבין מאזיניו הוציא המרצה מיכל זכוכית גדול והניחו בעדינות לפניו.

לאחר מכן הוציא מתחת לשלחן כתריסר אבנים, כל אחת בגדל של כדור טניס, והניחן בעדינות אחת אחת בתוך המכל.

כאשר התמלא המכל לגמרי, ולא נתן היה להוסיף עוד אבן אחת, הרים המרצה את מבטו באטיות ושאל: 'האם המכל מלא?' כלם השיבו 'אכן'.

המרצה המתיין מספר שניות ושאל: 'האמנם?' ואז שוב התכופף והוציא מתחת לשלחן כלי מלא באבני חץ.

בקפדנות שפך את החץ מעל האבנים ונער מעט את המכל. אבני החץ הסתננו בין האבנים הגדולות עד שירדו לתחתית המכל. שוב הרים המרצה הזקן את מבטו ושאל את הקהל: 'האם המכל מלא?'

ענה החלו מאזיניו המבריקים להבין את כוונתו. אחד מהם השיב: 'פנראה שלא'.

'זכונו!' השיב המרצה הזקן. חזר והתכופף, והפעם הוציא מתחת לשלחן סיר מלא בחל. בתשומת לב שפך את החול אל תוך המכל. החול מלא את החלל שבין האבנים הגדולות וביין החץ. את החלל שבין האבנים הגדולות וביין החץ.

דממה עמקה השתררה באולם, כאשר כל אחד מנסה לתפס את מלא המשמעות של דברי המרצה.

הזקן התבונן בשומעיו ואמר: 'מהן האבנים הגדולות בחייתכם? בריאותכם? המשפחה? ידידיכם? הגשמת חלומותיכם? לעשות מה שאתם באמת אוהבים? להלחם למען מטרה נעלה? להנפש? לקחת זמן לעצמכם?'

'מה שחבים לזכר הוא שחשוב ביותר להכניס קדם כל את האבנים הגדולות בחיינו, כי אם לא נעשה זאת, אנו עלולים לפספס את החיים. אם נתן עדיפות לדברים הקטנים (החץ, החול) יתמלאו החיים בדברים הקטנים, ולא ישאר די מהזמן היקר שלנו כדי להשיג את הדברים החשובים באמת בחיים. משום כך, אל תשכחו לשאל את עצמכם את השאלה: מהן האבנים הגדולות בחיי? וכאשר תזהו אותן, הכניסו אותן ראשונות למכל החיים שלכם.'

בתנועת יד ידידותית ברג המרצה את מאזיניו ויצא באטיות מן האולם.

הסיפור באדיבות "שלום לעם"

פעם נוספת שאל המרצה את תלמידיו: 'האם המכל מלא?'

הפעם ללא הסוס ובמקהלה השיבו התלמידים המחוונים: 'לא!'

'נכון!' השיב להם המרצה הזקן. וכפי שצפו תלמידיו, הוא נטל את כד המים שעמד על השלחן ומלא בהם את המכל עד לשפתו.

המרצה הזקן הרים את מבטו אל הקהל ושאל: 'איזו אמת גדולה יכולים אנו ללמד מנסוי זה?'

בחשבו על נושא ההרצאה השיב אחד הנועזים והזריזים שבין מאזיניו:

'אנו למדים שכל שנגרר לנו שהיומן שלנו גדוש ומלא בהתחביות, אם באמת מתאמצים יותר תמיד נתן להוסיף בו עוד משימות ומטלות.'

'לא', השיב המרצה הזקן. 'לא זה. האמת הגדולה שמוכיח לנו הנסוי היא זו: אם לא מכניסים למכל קדם כל את האבנים הגדולות, לעולם לא נוכל להכניס אותן אחר כך.'

אחדות

במדרש מובא סיפור שאולי אתם מכירים אותו - אך בכל זאת שווה לשמוע אותו פעם נוספת...

מעשה בזקן אחד שהיו לו עשרה בנים. לפני פטירתו, בשכבו על מיטתו, קרא הזקן לכל בניו שיבואו לפניו, וביקש שיביאו לפניו אגודת עצים מן היער הסמוך.

הביאו לפניו הבנים את חבילת העצים כמו שביקש. האחים חשבו שאביהם רוצה לחלק את הירושה בין האחים. אך לא למטרה זו כינס אותם אביהם אלא להנחיל להם מוסר ודרך חיים.

האב ביקש מהבן הגדול לקחת את חבילת העצים ולשבור אותה. החבילה היתה גדולה והבן לא הצליח. ביקש האב גם מבן השני ומהשלישי עד העשירי אך כולם לא הצליחו לשבור את החבילה בשום פנים ואופן.

אמר להם הזקן: הביאו לפני את אגודת העצים ואני אשבור אותה. התפלאו הבנים מאוד: אם אנחנו הצעירים לא הצלחנו, אבינו הזקן יצליח?!

הביאו לפניו את העצים. לקח הזקן את החבילה, פירק אותה לעצים נפרדים ואז שבר כל עץ בנפרד...

אמר להם אביהם כך: דעו, כאשר תהיו כולכם באחדות לעולם לא יצליחו לשבור אתכם, אך אם תהיו מפוזרים ומפורדים אז יהיה קל לשבור אתכם, חס ושלום.

•

אנחנו שומעים הרבה דברים מסביבנו, שאינם דברי אהבה ואחדות. אדם בטוח שדעתו צודקת, והוא מבליט אותה על חשבון האחר.

בואו כולנו נזכור את המשל הנפלא הזה, ונדע שלא משנה מה יקרה - אם כולנו נהיה מאוחדים ואוהבים זה את זה, כוחנו יהיה באחדותנו ובעזרתה נצליח.

לא שווה לריב ולהיפרד, גם אם אנחנו חושבים שדעתנו היא האמיתית והצודקת. אנחנו יכולים לשמור על הדרך שלנו ועל הדעה שלנו, ועם זאת לאהוב את כל עם ישראל ולחיות באחדות. ככה בוודאי נצליח בכל הדברים בצורה הרבה יותר טובה!

כנית בת שחקנים

נכון או לא?

-
-
1. הממונה על עבודת הלוויים היה אהרון הכהן
 2. בצלאל היה משבט ראובן
 3. בפרשה מסופר על הכנת בגדי הכהונה
 4. הציץ היה עשוי מזהב
 5. על שולי האפוד היו פעמונים ורימונים
 6. המשכן הוקם ביום הראשון החודש הראשון
 7. כאשר העונ היה על המשכן בני ישראל התחילו ליסוע

חידת חדגא: בעת השראת השכינה במשכן היה ענן מעל המשכן.
האם תוכלו להזכר במקום נוסף בו שרתה השכינה בענן (כמסופר בתורה)?

חידת פולקע: הכיור במשכן נועד לרחיצת ידיהם ורגליהם של הכוהנים.
אז מדוע מסופר בפרשה שמשה רבנו רחץ ידיו ורגליו ממנו?

מילים מבולבלות

לפניכם מילים מבולבלות (או צמד-מילים מבולבלים)
מתוך "שביעי" של הפרשה. תוכלו למצוא את המילים הנכונות?

בן משה

נענה

אוהד עמל

תם בבוקר

עשר

מי עמסה

חצר לה

בה המלא

צחורי

כבודו

שהו מיכל

ישמו

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

בני: איזה מרגש זה שה' השירה את השכינה במשכן! על המשכן היה ענן, וכתוב שאפלו משה לא היה יכול להקניט לתוכו מרב השראת השכינה!

נעמה: נכון. זה בודאי היה ארוע מרגש ועצמתי במיוחד!

טליה: אבל אני לא מבנה למה השראת השכינה נעשתה בענן? מה הקשר בין ענן להשראת השכינה? לא היה יותר מתאים שיהיה איזשהו אור מיוחד שייסמל את השראת השכינה במשכן?

חיימק'ה

נעמה: שאלה מצוינות. באמת כתוב בדברי חכמינו שהיה גם אור מיוחד במשכן שסמן את השראת השכינה.

בני: אז למה באמת היה גם ענן?

נעמה: אני חושבת שזה מלמד אותנו, שלמרות שה' משרה את השכינה במשכן אנחנו צריכים לדעת שאיננו יכולים באמת לראות אותו. הענן הוא כמו מחיצה או וילון שקצת מסתיר. כך מצד אחד אנחנו יודעים שהשכינה שריה במשכן, אבל מצד שני זוכרים שאיננו יכולים באמת לראות את ה' ולהבין את מציאותו האינסופית!

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא

מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!